

El primer estiu

Descripció

Vet aquí que en un poblet poblàs on tothom tenia nas, en una caseta pintoresca al costat del mar, tres germanes que es deien Laia, Clàudia i Júlia. La Júlia, la més petita de totes, tenia cinc anys i adorava passar tot el temps amb les seves germanes. La Laia, la més gran, sempre inventava jocs i històries per divertir-se juntes, i la Clàudia, la mitjana, era l'ajudant perfecta en totes les aventures.

Un matí assolellat de juny, mentre jugaven a pirates en el jardí, la Laia va rebre una notícia emocionant: aniria de colònies amb l'escola durant una setmana. Era una gran oportunitat per a ella, però també significava que per primera vegada, la Júlia hauria d'estar sense la seva germana gran durant uns dies.

La Júlia va sentir un nus a l'estómac. La idea de no tenir la Laia a casa per jugar i llegir contes abans de dormir li feia molta por. Ella no volia que la Laia se n'anés, però sabia que no podia dir-li que no anés.

Els dies van passar ràpidament i va arribar el matí en què la Laia havia de marxar de colònies. Amb els ulls plens de llàgrimes, la Júlia va abraçar fort la seva germana i li va demanar que no s'oblidés d'ella.

«Tranquil·la, Júlia, tornaré aviat, i mentrestant, pots ser la capitana dels pirates tu i la Clàudia,» va dir la Laia, intentant consolar la seva germaneta.

Després que la Laia marxés, la casa va semblar molt gran i silenciosa. La Júlia es va sentir una mica perduda, però la Clàudia va agafar la seva mà i li va proposar jugar al joc preferit de la Laia: el tresor amagat.

La Clàudia va ser molt pacient i va fer tot el possible per fer riure la Júlia. Juntes van construir un vaixell de pirates amb coixins al saló i van crear un mapa del tresor que les va portar per tot el jardí a la recerca d'aventures. A poc a poc, la Júlia va començar a gaudir d'aquests moments amb la seva germana mitjana i va descobrir que podia divertir-se molt, tot i que la Laia no estigués allà.

A la nit, quan era hora de dormir, la Clàudia va llegir contes a la Júlia, fent les veus dels personatges com ho feia sempre la Laia. La Júlia es va adonar que, encara que la Laia li mancava molt, tenir la Clàudia era un gran consol. A més, sabia que la Laia estaria feliç sabent que elles dues es cuidaven mútuament.

Quan la Laia va tornar de colònies, la Júlia va córrer a abraçar-la amb tota la força que tenia. Li va explicar totes les aventures que havien tingut, i com havia après a ser una mica més valenta i independent.

«Estic molt orgullosa de tu, Júlia,» va dir la Laia amb un somriure, «veig que has crescut molt mentre no hi era.»

Des d'aquell estiu, la Júlia va entendre que, encara que sempre seria meravellós tenir les seves germanes al seu costat, també podia ser valenta i divertir-se molt per ella mateixa. Així, les tres germanes van continuar compartint jocs i aventures, sabent que cada una podia enfrontar-se als seus propis desafiaments, però sempre estarien allà l'una per l'altra, no importa què.

I així, en una caseta al costat del mar, les tres germanes van continuar creixent juntes, envoltades d'amor, rialles i moltes, moltes aventures pirates.